

ΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ

Τὸ λεοντάρι ἔχει πεθάνη
'στὸ περιβόλι μας ἐκεῖ . . .
ποιὸς τοῦγραφε πὼς θὲ νὰ κάνη
τέτοια ζωὴ τυραννική;

Μοῖρα σκληρὴ, μέσ' ἐστὴ γεννηά του
τὸ καταρίστηκε μὲ βιά
νὰ χάσῃ τὴν ἐλευθεριά του
καὶ νὰ πεθάνη 'ς τὴ σκλαβιά!

Μπροστὰ 'στὴν πόση του ἀνδρεία
κανεῖς δὲν ἔβγαζε μιλιὰ,
καὶ τῶχαν ὅλα τὰ θηρία
μονάκριτό τους βασιλιά.

Κι' ὅμως ποιὸς τοῦγραφε νὰ κάνη
τέτοια ζωὴ τυραννική,
καὶ σκλάβος, σκλάβος νὰ πεθάνη
'στὸ περιβόλι μας ἐκεῖ;

Τοῦστησαν ἄρογια μιὰν ἡμέρα,
τὸ πιάσαν ἔτσι μοναχὸ
καὶ μᾶς τὸ 'φέραν ἐδῶ πέρα
καὶ τυραννιέται τὸ φτωχό.

'Στὸ φοβερὸ τὸ μουγκρητό του
ἀναταράζωνταν ἡ γῆ
κ' ἦταν 'στὸ μάτι τὸ 'δικό του
τ' ἄλλα θηρία σὰν λαοί.

Μὰ ὁ νοῦς νικᾷ κάθε ἀνδρεία
κ' εἶνε τρανὸς μέσ' 'στοὺς τρανοὺς,
κ' εἶνε θηρίο 'στὰ θηρία
ὄλιγα δράμια μόνο νοῦς.

Μέσα σὲ σίδερα κλεισμένα
θυρώτανε μ' ἐπιθυμιά
τὰ χρόνια ποῦχε περασμένα
'στὴν πατρική του ἐρημιά.

Θυμῶταν τ' ἄγρια τὰ μέρη
ποῦ πόδι ἀνθρώπου δὲν πατεῖ,
θυμῶταν τὸ χρυσὸ του ταῖρι,
μὰ λέαινα κ' μαρωτή.

Θυμῶταν ὅλα—συμφορὰ του!
ὅμως μὲ πείδι ἐπιθυμιά
θυμῶταν τὴν ἐλευθεριά του
ὅπου τὴν ἔχασε μὲ μιὰ.

'Ο κόσμος γύρω τὸ κυττοῦσε
'στὸ σιδερένιο του κλουβί
Κι' αὐτὰ 'στὸ νοῦ του ἐρωτοῦσε
τί θέλουν τοῦτ' οἱ παλαβοί;

Κι' ὅμως ἀπέθανε—τί κρίμα!
'στὸ περιβόλι μας ἐκεῖ
τ' ἀνοιξε πρόσωπο τὸ μνήμα
τέτοια ζωὴ τυραννική.

'Ἀξίζεις ὅ,τι κι' ἂν τοῦ ποῦνε,
εὐλογημένη ἐλευθεριά . . .
κ' οἱ ἄνθρωποι μὲ σένα ζοῦνε
μὲ σένα ζοῦν καὶ τὰ θηρία!

Πατρίδα μου, γλυκεῖα πατρίδα,
δὲν ἔχεις ὄψι ἐνὸς θηριοῦ
μὰ σ' ἐθυμήθηκα σὰν εἶδα
τὸ θάνατο τοῦ λεονταριοῦ.

"Ἔτσι καὶ σὲ δίγως αἰτία
σ' ἐκάναν ταῖρι 'στὴ σκλαβιά
καὶ σ' ἔκλεισε' ἡ δίπλωματία
σὲ σιδερόφρακτα κλουβιά.

Μὰ ἡ σκλαβιά ποῦχει πεθάνη
τὸ λεοντάρι—ἡ κακιά,
πές μου σὲ σένα τί θὰ κάνη,
σὲ σέ, πατρίδα μου γλυκεῖα;

Βιογραφία

Ἡ ὡς Ἐφόρου τῆς Βουλῆς ἀντικατάστασις τοῦ κ. Φιλλήμονος, βαθέως ἐθλίψε τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πρωτευούσης, καὶ θέλει ἀπανταχοῦ προξενήσει τὴν αὐτὴν δεινὴν ἐντύπωσιν. Γνωστὸν ὅτι ἡ λαμπρὰ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, ἀνερχομένη ἤδη εἰς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας τόμων, εἶνε ἔργον τοῦ κ. Φιλλήμονος. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη περιέχει πλεῖστα βιβλία πολῦτιμα ἢ σπάνια. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου οἱ προϊστάμενοι τοιούτων καθιδρυμάτων, καὶ μάλιστα ὅταν τύχῃσι νὰ εἶνε καὶ δημιουργοὶ αὐτῶν, μένουσιν εἰς τὰς θέσεις των ἐφ' ὅρου ζωῆς. Πᾶσα τοιαύτη ἐργασία εἶνε ἀσχετος πρὸς τὰ πολιτικά. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν οἱ ἐπὶ φιλελευθερίᾳ κυχόμενοι, ἐνόμισαν κατάλληλον τὴν περίστασιν ὅπως πλήξωσιν ἀρχαῖον καὶ διαπρεπῆ δημοσιογράφον, διότι τὸ φύλλον αὐτοῦ δὲν συντάσσεται μετὰ τῆς κρατούσης μερίδος. Ἀπέδειξεν ἐπομένως ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς, ὅτι οὔτε τὴν ἐπιστήμην, οὔτε τὴν ἐλευθερίαν σέβεται. Πλὴν τὰ τοιαῦτα δὲν εἶνε φαινόμενα μοναδικὰ ἢ ἔκτακτα ἐν χώρῃ ἐν ἣ οἱ πολιτευταὶ ἐπενόησαν νὰ διορίζωσιν ἐκ περιτροπῆς ἐκ τοῦ κόμματος Ἐφόρον τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, ὡς ἐὰν ἡ ἐπιστημονικὴ ὅλως θέσις ἐνὸς Ἐφόρου βιβλιοθήκης, ἡ ἀπαιτούσα βαθείας ἄμα καὶ ποικίλας ἐγκυκλοπαιδικῆς γνώσεως, ἦτο θέσις πολιτικῆς ἐμπιστοσύνης. Δυστυχῶς θὰ παρέλθῃ καιρὸς ἀκόμη πρὶν ἢ παύσωμεν παρρωδῶντες τὰ ἦθη καὶ τὰ πολιτεύματα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐὰν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς οὕτω ἀτόπως προσηνέχθη, ἀφ' ἐτέρου ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀλόκληρος ἡ κοινὴ γνώμη ἐνταῦθα ἀπέδειξεν ἐκ νέου πόσον τιμᾷ τὸν ἔξοχον δημοσιογράφον καὶ δημιουργὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς Τιμοθέοντα Ι. Φιλλήμονα. Ταῦτα λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν κ. Φιλλήμονα βουλευτοῦ κ. Καλογεραποῦλου, νέου εὐπαιδευτοῦ καὶ φιλοτίμου.